

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υπόθεση Αρ. 416/2011)

22 Ιανουαρίου, 2014

[ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ, Δ/στης]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

ΚΑΙ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

Μ. Βορκάς, για τον Αιτητή.

Ε. Παπαγεωργίου (κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ, Δ.: Με την εξεταζόμενη προσφυγή ο αιτητής ζητά την έκδοση δικαστικής απόφασης ότι:

«Η πράξη και ή απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση η οποία γνωστοποιήθηκε στον Αιτητή στις 13/01/2011 με την οποία αυτοί προχώρησαν στη Βεβαίωση Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών με αριθμό αναφοράς 1-2004-55436-2 είναι άκυρη παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος και γενικά αντίθετη με κάθε αρχή Διοικητικού Δικαίου».

Στις 13/1/2011 ο Διευθυντής Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων κοινοποίησε στον αιτητή την επίδικη απόφαση, το περιεχόμενο της οποίας παρατίθεται πιο κάτω:

«Αναφέρομαι στην ένστασή σας κατά της πιο πάνω Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών, με ημερομηνία 15/5/2003 και σας πληροφορώ ότι έχω μελετήσει προσεκτικά και σε βάθος τους ισχυρισμούς σας και επειδή δεν κατέστη δυνατό να επέλθει συμφωνία μεταξύ μας αποφάσισα να βεβαιώσω την φορολογία σας όπως πιο κάτω:

Διεκδικήσατε δαπάνες ανέγερσης υποστατικών στο τεμάχιο 315 σχέδιο 30/60 το οποίο μισθώθηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία για κτηνοτροφικούς σκοπούς.

Με την επιστολή μου ημερομηνίας 2/7/2004 σας έχω ζητήσει όπως προσκομίσετε στο Γραφείο μου αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα έξοδα που έχετε υποστεί για να δικαιολογήσετε τον ισχυρισμό σας.

Μέχρι σήμερα δεν έχετε προσκομίσει οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία ότι εσείς έχετε υποστεί οποιαδήποτε δαπάνη για την ανέγερση των υποστατικών. Η κατάσταση για το κόστος ανέγερσης που έχετε υποβάλει μέσω του Ελεγκτικού

Γραφείου Α. Χρυσάνθου & Σια Λτδ δεν αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο ότι εσείς έχετε δαπανήσει τα ποσά αυτά.

Σύμφωνα με το άρθρο 6 (β) των Περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου κατά τον υπολογισμό του κέρδους εκπίπεται από το προϊόν διάθεσης οποιαδήποτε δαπάνη γίνεται εξολοκλήρου και αποκλειστικά για κτήση του κέρδους και η οποία δεν εκπίπτει σύμφωνα με τους εκάστοτε σε ισχύ Περί Φορολογίας τους Εισοδήματος Νόμους.

Επισυνάπτεται ειδοποίηση επιβολής τελικής φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών με αριθμό 1-2011-3595-4.

Σε περίπτωση που πιστεύετε ότι η πιο πάνω απόφαση μου σας αδικεί, έχετε το δικαίωμα:

(α) Να ασκήσετε Ιεραρχική προσφυγή στο Εφοριακό Συμβούλιο, μέσα σε περίοδο σαράντα πέντε (45) ημερών, από την ημερομηνία κοινοποίησης προς εσάς της επιστολής αυτής. Σημειώνεται ότι το Εφοριακό Συμβούλιο δεν επιλαμβάνεται οποιασδήποτε ιεραρχικής προσφυγής εάν ο αιτητής δεν καταβάλει το μη αμφισβητούμενο μέρος του φόρου.

(β) Να καταχωρήσετε προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο της Δημοκρατίας μέσα σε περίοδο εβδομήντα πέντε (75) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης προς εσάς της παρούσας απόφασης.»

Ο αιτητής είχε υπογράψει με την Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, Σύμβαση Μίσθωσης ημερομηνίας 19/1/2001 (στο εξής θα αναφέρεται ως «η Σύμβαση»). Δυνάμει των όρων της Σύμβασης, η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας μίσθωσε στον αιτητή ολόκληρο το τεμάχιο γης υπ' αρ. 315 του Κυβερνητικού Χωρομετρικού Σχεδίου 30/60, έκτασης 20 Δεκαρίων και 657 τετραγωνικών μέτρων που βρίσκεται στο χωριό Μαρκί της Επαρχίας Λευκωσίας που αποτελούσε κρατική γη (στο εξής θα αναφέρεται ως «το ακίνητο»).

Η ισχύς της Σύμβασης ήταν 20 χρόνια, από 19/1/2001 μέχρι 19/1/2021, με ετήσιο μίσθωμα ΛΚ 130,00.

Η συμφωνηθείσα χρήση του ακινήτου ήταν για κτηνοτροφικούς σκοπούς. Συμφωνήθηκε περαιτέρω όπως ο αιτητής εντός περιόδου 2 ετών από την υπογραφή της Σύμβασης ανεγείρει κατάλληλα κτηνοτροφικά υποστατικά.

Ο αιτητής προχώρησε στην ανέγερση κτηνοτροφικών υποστατικών και στη λειτουργία κτηνοτροφικής μονάδας στο ακίνητο.

Την 15/3/2003 ο αιτητής πώλησε τα δικαιώματά του ως αυτά αναφέρονταν στη Σύμβαση σε τρίτο πρόσωπο με τη σύμφωνη γνώμη της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας αντί ποσού ΛΚ110,000. Συνεπεία της ως άνω πώλησης των δικαιωμάτων του αιτητή, οι καθ' ων η αίτηση επέβαλαν σ' αυτόν φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών ύψους ΛΚ22,000.

Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι οι καθ' ων η αίτηση εφάρμοσαν λανθασμένα τις διατάξεις του περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου. Ισχυρίζεται επίσης ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν έλαβαν υπόψιν τα έξοδα και/ή τις δαπάνες στις οποίες είχε προβεί για ανέγερση Κτηνοτροφικών μονάδων στο ακίνητο. Υποβάλλει συναφώς ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση είναι αναιτιολόγητη και αντιφατική

στερούμενη οποιασδήποτε έρευνας καθώς ελήφθη κατά πλάνην ως προς τα πραγματικά γεγονότα και περιστάσεις.

Σύμφωνα με το άρθρο 6 (β) των περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμων του 1980 έως (Αρ.2) του 2013: «Κατά τον υπολογισμό του κέρδους μετά την 1^η Ιανουαρίου 1980 εκπίπτει από το προϊόν διάθεσης οποιαδήποτε δαπάνη γίνεται εξ' ολοκλήρου και αποκλειστικά για κτήση του κέρδους και η οποία δεν εκπίπτει σύμφωνα με τους εκάστοτε σε ισχύ Περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους».

Οι καθ' ων η αίτηση με επιστολή τους ημερομηνίας 2/7/2004 κάλεσαν τον αιτητή να προσκομίσει το συντομότερο δυνατό αλλά όχι αργότερα από την 31/7/2004 τα πιο κάτω:

(α) Αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα έξοδα που έχει υποστεί ή διεκδικεί.

(β) Αντίγραφο της συμφωνίας μίσθωσης με την Κυπριακή Δημοκρατία.

Σύμφωνα με το Παράρτημα Β της ένστασης, η ειδοποίηση επιβολής φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών αποστάληκε στις 21/6/2004 και η ένσταση από τον αιτητή έγινε την ίδια ημερομηνία (Παράρτημα Γ της Ένστασης).

Στις 23/1/2008 ο αιτητής, μέσω των δικηγόρων του, εφοδίασε τους καθ' ων η αίτηση με αντίγραφο της συμφωνίας μίσθωσης και κατάσταση για το κόστος ανέγερσης των κτηνοτροφικών υποστατικών (συνολικού ποσού Λ Κ 129.350) χωρίς όμως να συνοδεύεται από οποιεσδήποτε αποδείξεις.

Στη συνέχεια οι καθ' ων η αίτηση έκριναν ότι τα πιο πάνω στοιχεία που προσκόμισε ο αιτητής δεν μπορούσαν να αποτελέσουν αποδεικτικά στοιχεία ότι ο αιτητής είχε δαπανήσει το ποσό των ΛΚ 129.350 για την ανέγερση των υποστατικών.

Στην επιστολή των καθ' ων η αίτηση, ημερ. 12.11.10, αναφέρονται συγκεκριμένα, από το Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, τα ακόλουθα σχετικά:

«Αναφέρομαι στην ένστασή σας κατά της πιο πάνω Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών, με ημερομηνία 15.5.2003 η οποία αφορά την πώληση δικαιωμάτων μισθώσεως ακίνητης ιδιοκτησίας που προήλθαν από τη συμφωνία σας με την Κυπριακή Δημοκρατία (Αρ. Φακ. ΑΔΧ 41/92, Φ.Σχ. ΧΧΧ/60 Τεμ. 315 στο Μαρκί) και σας πληροφορώ ότι μετά από προσεκτική επανεξέταση της υπόθεσης προτίθεμαι να την αποφασίσω με βάση τα πιο κάτω:

Σύμφωνα με το άρθρο 6(β) των περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου κατά τον υπολογισμό του κέρδους εκπίπτει από το προϊόν διάθεσης οποιαδήποτε δαπάνη γίνεται εξ' ολοκλήρου και αποκλειστικά για κτήση του κέρδους και η οποία δεν εκπίπτει σύμφωνα με τους εκάστοτε σε ισχύ Περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμους.

Με την επιστολή μου ημερομηνίας 2.7.2004 σας έχω ζητήσει όπως προσκομίσετε στο Γραφείο μου αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα έξοδα που έχετε υποστεί για να δικαιολογήσετε τον ισχυρισμό σας.

Μέχρι σήμερα δεν έχετε προσκομίσει οποιαδήποτε στοιχεία ότι εσείς έχετε υποστεί οποιαδήποτε δαπάνη για την ανέγερση των υποστατικών. Η κατάσταση για το κόστος ανέγερσης που έχετε υποβάλει μέσω του ελεγκτικού Γραφείου Α Χρυσάνθου και Σια ΑΤΔ δεν αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο ότι εσείς έχετε δαπανήσει τα ποσά αυτά .

Σε περίπτωση που διαφωνείτε με την πιο πάνω απόφαση μου, παρακαλώ όπως υποβάλετε στο Γραφείο μου μέχρι και την 15ην Δεκεμβρίου 2010 τους λόγους της διαφωνίας σας, μαζί με οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία έχετε στη διάθεση σας για να δικαιολογήσετε τον ισχυρισμό σας.

Σε περίπτωση που παραλείψετε να μου υποβάλετε γραπτώς τους συγκεκριμένους λόγους της διαφωνίας σας μαζί με τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία, θα υποχρεωθώ ν' αποφασίσω την ένσταση σας με βάση τα στοιχεία που έχω στη διάθεση μου.»

Σημειώνω συναφώς ότι τα αποδεικτικά στοιχεία ζητήθηκαν, από το Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, στη βάση των νομοθετικών προνοιών του άρθρου 30(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 μέχρι 1995 (ο Νόμος).

Στο άρθρο 20(6) του Νόμου αναφέρονται τα εξής:

«Η απόφαση του Διευθυντή στην υποβληθείσα με βάση το εδάφιο (1) ένσταση, εκδίδεται το αργότερο μέσα σε περίοδο τριών χρόνων από την ημερομηνία που το ενιστάμενο ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο προσήγαγε ή παρέσχε στο Διευθυντή οποιαδήποτε στοιχεία και πληροφορίες τα οποία αυτός είχε απαιτήσει και/ή ανταποκρίθηκε θετικά σε οποιοδήποτε αίτημά του, με βάση τις διατάξεις του

εδαφίου (3). Σε περίπτωση που η προθεσμία των τριών ετών λήξει χωρίς ο Διευθυντής να έχει εκδώσει την απόφασή του, ο Διευθυντής υποχρεούται να τροποποιήσει την επιβληθείσα φορολογία σύμφωνα με τη δήλωση του αντικείμενου του φόρου του ενιστάμενου προσώπου και να επιδώσει σ' αυτό σχετική ειδοποίηση».

Το άρθρο 27 του ίδιου Νόμου προνοεί τα ακόλουθα αναφορικά με την εξουσία του Διευθυντή όπως απαιτήσει την παροχή στοιχείων:

«27. Ο Διευθυντής δύναται, δι' εγγράφου αυτού ειδοποιήσεως, να απαιτήσει παρά παντός προσώπου όπως του παράσχει τοιαύτα στοιχεία αναφορικά προς το αντικείμενον φόρου του προσώπου τούτου δι' οιονδήποτε φορολογικό έτος τα οποία ήθελεν ούτος κρίνει αναγκαία δια τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, ή όπως εμφανισθεί ενώπιον αυτού και δώσει μαρτυρία, αναφορικά προς το τοιούτον αντικείμενον φόρου και προσαγάγει λογαριασμούς, βιβλία ή άλλα έγγραφα υπό την φύλαξιν ή έλεγχον αυτού σχετιζόμενα με το ρηθέν αντικείμενον Φόρου».

Στις 14.12.2010, ο αιτητής απέστειλε επιστολή στο Διευθυντή αναφέροντας ότι τα αποδεικτικά στοιχεία για τα έξοδα ανέγερσης είχαν απωλεσθεί και δεν προσκόμισε οτιδήποτε περαιτέρω.

Ενόψει των πιο πάνω και σε συνάρτηση με τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις, ο Διευθυντής στη συνέχεια, ορθά κατά την κρίση μου, αποφάσισε ότι δεν μπορούσε να παραχωρήσει τα έξοδα που διεκδικούσε ο αιτητής εφόσον κατά την εκτίμηση του (α) δεν τεκμηριώθηκαν με αποδεικτικά στοιχεία και (β) ο αιτητής δεν απέδειξε ότι τα είχε υποστεί ο ίδιος.

Ο Διευθυντής ζήτησε αποδεικτικά στοιχεία από τον αιτητή και ο αιτητής δεν προσκόμισε οτιδήποτε. Η κατάσταση για το κόστος ανέγερσης των υποστατικών, που υπέβαλαν οι ελεγκτές του αιτητή, απορρίφθηκε, από προηγουμένως, ως μη επαρκές αποδεικτικό στοιχείο της δαπάνης του ίδιου του αιτητή.

Η απόφαση του Διευθυντή ήταν, κατά την κρίση μου, υπό τις περιστάσεις, εύλογα επιτρεπτή και συνακόλουθα δεν παρέχεται περιθώριο επέμβασης του δικαστηρίου. Θα ήταν παρακινδυνευμένο, κατά την εκτίμηση μου, να υποχρεούται ο Διευθυντής να δέχεται καταστάσεις κόστους ενός υποστατικού, χωρίς αποδεικτικά στοιχεία αναφορικά με το κόστος και ότι είναι ο διεκδικών αιτητής που υπέστη το κόστος αυτό.

Σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν το δικαστικό έλεγχο φορολογικών αποφάσεων, το δικαστήριο δεν έχει εξουσία να εξετάσει την ουσία της φορολογίας και να την υποκαταστήσει με δική του απόφαση.

Στην υπόθεση *A & A Constantinou Bros Ltd v. Δημοκρατία (2000) 3 AAD 43*, λέχθηκαν από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τα ακόλουθα σχετικά:

«Με την έφεση έχει αμφισβητηθεί και η ορθότητα της πρωτόδικης κατάληξης και συνακόλουθα της απόφασης του Διευθυντή, που σχετίζεται με το κόστος του κτιρίου, των μηχανημάτων και τον υπολογισμό του πληθωρισμού. Το θέμα αυτό πρέπει να εξεταστεί με βάση τις αρχές που διέπουν το δικαστικό έλεγχο

φορολογικών αποφάσεων της Διοίκησης. Σύμφωνα με αυτές τις αρχές, το διοικητικό δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία να εξετάσει την ουσία της φορολογίας και να την υποκαταστήσει, όπου αυτό είναι αναγκαίο με δική του απόφαση. Η εξουσία του δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της πράξης και στη διακρίβωση του κατά πόσο η διοίκηση έχει υπερβεί τα ακραία όρια των εξουσιών της. Νοούμενου ότι περιορίζει την δράση του εντός των ορίων της εξουσίας του, το διοικητικό όργανο παραμένει ο κριτής της απόφασης που είναι αναγκαία για να εφαρμοστεί ο Νόμος. Εφόσον η διοίκηση προβαίνει στην ορθή αξιολόγηση του πραγματικού υπόβαθρου και ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης, η απόφασή της δεν θα κριθεί ως εσφαλμένη.».

Για τους προαναφερόμενους λόγους η προσφυγή απορρίπτεται, με έξοδα €1.000.- εναντίον του αιτητή και υπέρ των καθ' ων η αίτηση.

Μ.Μ. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ,

Δ.

/ΕΑΠ.